

ДѢЙСТВИЕ ЧЕТВЪРТО.

На другия денъ слѣдъ III-то дѣйствие въ сѣщия кабинетъ на Сестримски.

Кждѣ 3 часа. Прѣзъ отворенитѣ прозорци се откривагъ безкрайни ведри хоризонти и въ далечинитѣ се мѣрка трептеніето на лѣтната омара

Дѣла е седнала до прозореца, чете замислено. Ала чува се цигулката на Тепавски и тя отпуска книгата, подпира на ржка глава и се заслушва.

Дълго пѣсента прилита съ своя нѣженъ копнежъ и Дѣла въздъхва дълбоко.

Послѣ пѣсеньта замира — млѣква и очитѣ на Дѣла се прѣпълнятъ съ съззи.

Дѣла. (Почва да рови книгата, дирейки мѣстото, дѣто е спрѣла, ала влиза ратайкинѣта и оставя пакъ.)

Неда. (Носѣйки жезвето, чаша и подложка.) Баба Хаджийка направи кафе и ме прати да ти налѣя.

Дѣла. (Погледва я. Въ това врѣме Нѣда е налѣла кафето и го поднася.)

Гласъ на Хаджи Николина. (Отъ долѣ). Недо!

Неда. (Изправила се до едина прозорецъ). Тукъ съмъ, бабо Хаджийке.

Гласа на Хаджи Николина. Тамъ ли е кака ти Дѣла?

Дѣла. Тукъ съмъ мамо!

Неда излиза, взема съ себе си кафеничето.

Дѣла взема чашата съ кафето, ала цигулката пакъ се дочува и тя оставя кафето.

Влиза Николина.

Хаджи Николина. Какво си правишъ Дѣла? Азъ стояхъ долу сама, стояхъ, пѣкъ рѣвохъ да направя по едно кафе.